

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۱۸/۱۰/۱۲

ډاکتر رحمت ربی خیرک یار

پلورالیزم + سیکولریزم = د اسلام پرمختیا د دستورالمدینی په رڼا کې درېمه برخه

د سیکولریزم لومړی تعریف

انگریز جیکوب هولیوک دغه لفظ په ۱۸۴۶ زیز کې «د نظر یو شکل» وگڼلو چې «یواځې په داسې پوښتنو راجاږېدی چې موضوع یې د دې ژوند په تجربه امتحان کېدلی شي.» دغه مفهوم په خپلواک - فکری راجاږېدی. هغه د یو اجتماعي اصلاحات غوښتونکي په څېر په دې عقیده هم وچې حکومت دې اوس(په دې دنیا کې)دریځ ونیسي. د نوموړي مفکر دغه ډول خاورینه (غیردیني) فلسفه په دې خاورینه نړۍ کې د بشر د اړتیاو په پوره کولو راجاږېره وه، نه په بله(له مړینې وروسته) نړۍ کې. ولولئ

Jacob George Holyoake, Origin and Nature of Secularism. London: Watts & Co., 1896; Kathrine Ozment, Grace Without God: The Search for Meaning, Purpose, and Belonging in a Secular Age. Harper Wave: June 2016.

په امریکا کې د هاروارډ پوهنتون د عبادتخای مشر په خپل لاندې کتاب «بې له خدایه ښه» کې د اساما بن لادن اود امریکایي عیسوي مبلغ [جیری ل.] فالوپل په مینځ کې خپلې څپلې شلولې دی. د مبلغ فالویل ځوی او ناستن د امریکې اوسنی ولسمشر دانلد ترمپ په «جدي ډول» د انگلستان د پخواني صدراعظم وینسټن چرچل سره په تله (مقایسه) کړی دی! دلیل یې داو چې چرچل په دوهمه نړیواله جگړه کې د جرمني د نازیانو په ضد کلک ولاړ و، او دانلد ترمپ د ۲۰۱۶ په دسمبر کې د کلیفورنیا ایالت په سن برنادینو سیمه کې د نړیوال جهادي ترور د خطر په وړاندې ولاړ و. ځوان مبلغ فالویل ویلي وو چې: که ډېر امریکایان ټوپک ولري، «مور [امریکایان] به دغه مسلمانان ختم کړو.» هغه وروسته توضیح کړه چې مطلب یې وسله وال مسلمانان وو. ولولئ:

Daniel Marans, "Jerry Falwell Jr. Seriously Compared Trump to Winston Churchill": (Huffington Post: August 8, 2016).

په سویس او فرانسه کې د اخوان المسلمین یوه وتلي څېره طارق رمضان وايي: «سیکولریزم همدا اوس یو دین دی چې د ټولونورو دینونو په ضد دی.» خو سیکولریزم نه دین دی اونه په غیردولتي/شخصي چاپیریال کې د کوم دین په ضد دی. هغه مهم عناصر چې دین پرې ولاړ وي، په سیکولریزم کې نشته. دین لږترلږه په ۷ عناصرو ولاړ وي: (۱) عقیده په خدای، د محشر/قیامت ورځ، ملائک، سپېڅلي کتابونه(تورات، انجیل، قرآن، گرنند...). هندوان په څو خدایانو عقیده لري. (۲) دیني سازمانونه لري. (۳) دیني احساسات لري. (۴) تشریفات، شعایر، آداب او مراسم لري. (۵) سمبولونه لري(اذان، دُعا، عبادت). (۶) فرقي لري (سني، شيعه، حنفي، حنبلي، وهابي... احمدیه). (۷) سپېڅلي شیان لري: بیت الله، توره تیره/حجر اسود، بوتان، جوماتونه، کلیسا،...درمسال.

سیکولریزم د چا سره غلیمي نلري. یواځې دومره غواړي چې دین دې له دولت نه بهر په ټولنه کې بوخت وي، نه د دولت په جوړښت کې. داسې برېښي چې په امریکا کې د هاروارډ پوهنتون مولوي او لیکوال(گریگ ایپشټاین) به په خپل کتاب کې (بې له خدایه ښه)،د امریکې د مشهور عیسوي مبلغ او د دیني «آزاد پوهنتون» د رئیس (جیری لمن فالویل) او د اساما بن لادن د مفکورو په مینځ کې گرځیدلی وي؟ خو د دوه (اسلامي او عیسوي) بنسټیانود درېځونو له امله به یې د ځان لپاره روغه گڼلي وي چې «بې له خدایه ښه» دی:

Greg M. Epstein, Good Without God. Paperback, Reissue Edition: October 2010

د پاڼو شمېره: له ۱ تر ۵

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رایرلو مخکې په خیر و لولئ

فلسطینیان تروریستان وو او افغانان مجاهدین؟!

د امریکې ولسمشر جورج و. بوش (جنوري ۲۰۰۱ تر جنوري ۲۰۰۹) ویلي وو چې د «ترهه گری په ضد جگړه» روانه ده. د دغې «شریرې» جگړې په وړاندې باید مقاومت وشي. خو بوش به دا هم ویل چې د ترهه گری په ضد جگړه د اسلام په ضد نه ده. امریکا د اسلام په ضد جگړه نه کوي، ځکه چې اسلام هم د دوه نورو توحیدي دینونو (یهودیت او عیسویت) په شان بېلابېلې سیاسي، مفکوري، عقیدوي او مذهبي څانگې لري. سړی ویلی شي چې د ترهه گری په ضد جگړه د عبادتي اسلام په ضد نه، بلکې د عسکري اسلام په ضد جگړه ده. عسکري اسلام چې د لویدیز له خوا تنظیم شو، د پخواني کمونیستي شوروي اتحاد ککړی یې وخوره، او د امریکې خوله ورته گوري گوري شوه.

د لویدیزې نړۍ (په تېره د امریکې) مصر فکرایي (کنزومیریزم)، پانگوالي، او فرديتولي د اورپکو (افراطي) مسلمانانو نه خوښېږي، خو ښايي د لویدیزې نړۍ ټکنالوجي (خاصتا وسلې او طبي وسايل) خوند ورکوي. اورپکي مسلمانان په دې آند دي چې لویدیز قدرتونه په نړۍ کې د واحد اسلامي نظام د رامینځته کېدا په ضد دي. د ۱۷ پېړۍ پورې عثماني امپراتورۍ د یورپ په وړاندې ساه وپستلې شوه. خو سوکه سوکه د لویدیز د گړندي پرمختگ په وړاندې یې زمکه له لاسه ورکړه، او د لومړۍ نړۍ والي جگړې په پای کې یې امپراتوري رانسکوره شوه (۱۹۱۹). اروپایي هېوادونو دخپلو ملي گټو لپاره په افریقا او اسیا کې مستعمرې جوړې کړې او د هغوي ملي گټو ته یې پاتک وچاوه. په ۱۸۷۹ کې انگریزانو په افغانستان د گندمک توافقنامه تحمیل کړه، په ۱۸۹۳ کې یې پرې د ډیورنډ توافقنامه، او په دې ډول یې افغانستان کمزوری کړ. په دې ډول اسلامي نړۍ په پرله پسې ډول د غرب څپېږي وخورلې.

د اسلامي نړۍ لپاره د لویدیز ډېره عذابونکې پرېکړه دا وه چې په ۱۹۴۸ کې یې د اسرائیلو دولت رامنځته کړ، او بل شرموونکی واقیعت دا و چې د عرب پوځ متحدې جبهې د نوي اسرائیلي هېواد د لښکر په مقابل کې ماتې وخورله. د لویدیز هر اړخیز ډینامیزم او د اسلامي نړۍ دولتي-حکومتي رکود او پخواني خوښونه د یو بل سره اړخ نه لگوي. په غټه کچه دغه ډول ناکام حالت، ښايي مسلمانان دېته هڅولي وي چې د پخواني برم په چغه خپل پخوانی شعور ټکور کړي او په نړیوال اسلامستان پسې ملا وتړي. په ۲۰۰۱ زیز کې به د ۹۱۱ بخولي (فاجعې) امریکې ته په «پیرلهاربر» باندې د دوهمې نړیوالې جگړې په مهال د جاپان حمله (۷ دسمبر ۱۹۴۱) ورپه زړه کړې وي. ولولئ

Janatan Schanzer, "At War with Whom?" (meforum.org), [June 1, 2017].

د اسرائیلو په ضد د فلسطینیانو «ترهه گری» ډېر پرمختگ ونکړ، ځکه چې واشنگتن د فلسطینیانو په مقابل کې، د اسرائیلو کلک پلوي و. خو د پخواني شوروي اتحاد په ضد د افغانانو د جهاد په شدت کې پانگه وال لویدیز (په تیره امریکې) غټ او منظم لاس لاره. افغانانو هم د اوږدې مودې کریدلو فلسطینیانو په څېر خپلواکي غوښتل. خو فلسطینیانو د «تروریستانو» ټاپه خوړلې وه او افغانان د عین لویدیز له خوا «مجاهدین» گڼل کېدل! ولسمشر رانالد ریگن (۲۰ جنوري ۱۹۸۱ تر ۲۰ جنوري ۱۹۸۹) د افغان او عرب مجاهدینو رضاعي پلار و او د پاکستان استخباراتو ته یې د جهاد د پروژې اداره ورسپارلې وه. په ۱۹۹۰ زیز کې ځینو گوتې په شمار افغان مجاهدینو د صدام حسین په ضد د امریکې په جنگ کې برخه اخیستې وه چې سمبولیک ارزښت یې لاره. په امریکا او اروپا کې د روڼ انټیا (تنویر) پېر، دېته لارهواره کړه چې ډېر عیسویان له خپلو پخوانو دیني ارزښتونو نه سیکولر (غیر دیني/دنیوي) ارزښتونو ته کډوال شي. په تنویر دوره کې دین په یوه شخصي موضوع واوښت. بی له روڼ آندتیا سیکولریزم ناشونی و!

رون آندتیا (تنویر) انسان د عقل لارې ته سیخ کړ

رون آندتیا په علم، فلسفه، ټولنه او سیاست کې کوټلی بدلون راوست، د نامعقولیت په تورتم کې یې ډیوه ولگوله، اود خرافاتو، تعصب، او تبعیض برستن یې وسپړله. انگریز ساینټیسټ ایساک نیوټن (۱۶۴۳ تر ۱۷۰۷ ز) په ۱۶۸۶ کې «د ریاضیاتو اصول» راووستل. بل انگریز جان لاک درې کالونه وروسته «د بشر د پوهېدا کتاب» راووست. دغو دوه اثارو د روڼ آندتیا (تنویر دورې) د پرمختیا لپاره لارهواره کړه. نږدې سل کالونه وروسته په ۱۷۸۴ کې جرمن فیلسوف امانوئل کانت په خپله لیکنه (رون آندتیا څه ته وايي) کې د خپلې زمانې چغه لوره کړه: «د پوهې زړه ورتیا ولره. زړه ورتیا ولره چې خپل استدلال/عقل و کاروي! روڼ آندتیا له هغه ناممکن نه راوتل دي چې انسان پکې ځان پخپله مقصر گڼلې وی. عدم امکان/ناممکنی هغه بی کفایتی ده چې بی د بل چا له لارښوونې خپل عقل نشي کارولی... زړه ورتیا ولره چې خپل عقل وکاروي.»

د پاڼو شمیره: له ۲ تر ۵

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راوبلئ. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په څیر و لولئ

“Aufklärung ist der Ausgang des Menschen aus seiner selbst verschuldeten Unmöglichkeit. Unmöglichkeit ist das Unvermögen sich seines Verstandes ohne Leitung eines anderen zu bedienen....Habe Mut dich deines eigenen Verstandes zu bedienen.” Emmanuel Kant(1724-1804).

د روم آندتيا دوهم پړاو(۱۷۷۶تر ۱۸۱۵ز) لومړی په ۱۷۷۶کي د امريکي او ورپسې په ۱۷۸۹کي د فرانسې انقلابونه رامینځته کړل. استدلال د روم آندتيا چورلیز(محور) جوړکړی و. د استدلال له لارې انسانان خپل چاپیریال(کائنات) پېژني، د خپل ژوند شرایط تحلیلوي او د ځان په ګټه یې استعمالولی شي. یانې په دغه موده کې په منطق ولاړ انسانیت رامینځته شو چې په پوهه، خپلواکۍ او خوښۍ راچاپېر و. منطق، آزادي او علمي نظم(میتود) په دین(په ځانګړي ډول په کاتولیک کلیسا، سلطنتي او میراثي رژیمونو، او اشراف سالاریو) شکمن شوي وو. د دغې اکثریت-دښمني ګړندی عمليې له ډکون نه لومړی د امريکي او ورپسې د فرانسې انقلابونه راولاړ شول. د روم آندتيا وتلي څېرې دا وې: فرانسوا ولټېر(۱۶۹۴تر ۱۷۷۸)، جان لاک(۱۶۳۲تر ۱۷۰۴)، ټامس هابس(۱۵۸۸تر ۱۶۷۹)، ډیویدهیوم(۱۷۱۱تر ۱۷۷۶)، ټامس جفرسن(۱۷۴۳تر ۱۸۲۶)، ژان ژاک روسو(۱۷۱۲تر ۱۷۷۸)، ادم سمیت(۱۷۲۳تر ۱۷۹۰)، ایمانوېل کانت(۱۷۲۴تر ۱۸۰۴)، ګیورګ فریدرین هیگل(۱۸۲۰تر ۱۸۹۴)، کارل مارکس(۱۸۱۸تر ۱۸۸۳)، ګنفرید ایفرايم لیسینګ(۱۷۲۹تر ۱۸۸۱)، او موزیس مېنډلزون(۱۷۲۹تر ۱۸۸۶) چې په جرمني کې په «یهودي سؤفات» مشهور و. جرمن مولوي یوهان فریدرین څولنر خپل هېوادوال فیلسوف ایمانوېل کانت پوښتلی و چې روم آندتيا(تنویر) څه ته وايي؟ کانت داسې ورغبرګه کړه: «روم آندتيا په ځان د تحمیل شوي عدم بلوغ څخه د بشر د نوعي آزادي ده.»

په تنویر پېر کې دین یوه شخصي موضوع ګڼل شوي وه، نه د عامه ژوند برخه. په لويديزه نړۍ کې د تنویر دورې دېته لار هواره کړه چې ډېر عیسویان له خپلو دیني ارزښتونو نه سیکولر(غیردیني) ارزښتونو ته کډوال شي

George Friedman, “Europe, Islam and Radical Secularization,” Geopolitical Futures. (14 April 2016). Barbara Stollberg-Rilinger, Die Aufklärung: Europa im 18. Jahrhundert. Reclams Universal-Bibliothek (August 2011).

انګریز مفکر جان لاک(۱۶۳۲تر ۱۷۰۴) په خپل دوهم کتاب کې د مجاز(قانوني، مشروع) حکومت اساساتو ته ګوته ونيوله: یو واکمن خپل مشروعیت د خپلو هېوادوالانو(اتباعو) له موافقې نه لاسته راوړي، او د حکومت وظیفه داده چې د خپل ولس طبیعي حقوق (ژوند، آزادي او ملکیت) وساتي. جان لاک د انسان او دولت اړیکو ته پاملرنه کړې ده، او انسان یې له طبیعي حالت نه مسول حالت ته(د دولت سازي) حالت ته جګ کړی دی.

Silvia Haehnel, Das Zeitalter der Aufklärung: Glaube an die Vernunft(Letzte Aktualisierung: 24-04-2017).

انسانان ټول بي له دینه زېږېدلي دي

دین د عقایدو مجموعه ده چې د پخواني عقیده وال له خوا نوي غیردیني انسان یا بل شان دیني انسان ته انتقالېږي او ماورای طبیعت ذات ته منسوبېږي. په ګڼ کلتوریزه نړۍ او ګڼ کلتوریزه واکمنۍ کې باید واکمنان او د واکمنۍ موسسې ځانونه له دې لرې وساتي چې د واکمنۍ نظام (دولت) د کوم ځانګړي دین، عقیدې، مفکورې په خدمت کې استعمال کړي. د کمال مطلوب حکومت کارمندان باید د عقیدو(دیني یا غیر دیني) په اړه ناپییلی وي. هندي-امریکايي مسلمان ډاکټر فرید ذکرېا لیکي چې: «زه یو مسلمان یم. خو د [دانلد] ترمپ نظريې ما منزجروي ځکه چې زه یو امریکايي یم.»- واشنگټن پوسټ، ۱۰ دسمبر ۲۰۱۶

اوسټین کلاین «دین د خلکو د افین په څېر» داسې توضیحوي: په ۱۹ پېړۍ کې د دین په اړه د مارکس تحلیل او نیوکه د دینوالانو او بي دینوالانو له خوا ډېر اقتباس شوي دي. خو د ډېرو سر په دې نه دی خلاص شوی چې د مارکس نظر په کوم منظور راچاپېر و. علت یې دا دی چې لوستونکو د مارکس اقتصادي او ټولنیز تحلیل ته کره پام نه دی کړی. کله چې انسانان له سمسکۍ ابتدایي ټولني نه راووتل او کرهڼه او شخصي ملکیت یې پیل کړل، ورو په ورو د کار وېش او د طبقو بېلوالی رامینځته شول. دا جوړښت چې په قدرت او ثروت ولاړ و، ټولنیز ټکر ته یې لار پرانیستله. دغه نوي واقعیت په پانګوالی (کپیتلیزم) کې لا ډېر زور ومیند او د شتمني طبقې او بېوزلي(کارګر) طبقې تر مینځ توپیر څرګند او سوکه سوکه کوټلی شو. د کارګرانو له کار نه اضافي ارزښت* راووت چې مفاد یا ګټه ورته ویل کېږي.

*) Mehrwert, Surplus

د پاڼو شمېره: له ۳ تر ۵

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هيله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په څیر و لولی

ماشین یو جسمي موجود دی چې د کارگرانو د کار په قوه رامینځته شوی دی. د جرمن سیاسي مفکر او اقتصاد پوه کارل مارکس (۱۸۱۸ تر ۱۸۸۳ز) په آند، غوره (کمال مطلوب) اقتصادي نظام باید د مساوي ارزښت** په تبادل وچلېږي. خو کپیټلیزم په اضافي ارزښت(گټه) خپله اچوي. که څه هم د مارکس په مهال به کارگرانو هره ورځ ۱۲ تر ۱۴

** equal value

کپیټي کار کاوه او ماشومانو به هم په کارخانو کې کار کاوه! هغه مهال درې گینټي کار ښایي د کارگر د کورنۍ ورځنی خرڅ پوره کاوه؛ د کارگر پاتې ۹ تر ۱۱ گینټي کار د پانگه وال (کپیټلیسټ) برخه(اضافي ارزښت، گټه) وه. دلته د مارکس سمسکې ټولني(کمونیزم) دوه موخي لري: (۱) دغه تریخ واقعیت باید خلکو ته توضیح شي، او (۲) مظلومه (زیارکښه/کارگره) طبقه پاڅون ته وهڅوله شي. مارکس د جدي اقتصاد پوه او فیلسوف په حیث په فلسفي شخوند نه واهه، بلکې د خپلې مفکورې د پلي کولو په لټه کې و. هغه ویلي وو چې: «فیلسوفانو نړۍ یواځې په بېلابېلو ډولونو توضیح کړې ده؛ خو مهمه دا ده چې بدله یې کړي.» مارکس د کار وپس او د طبقي وېش ته کلک پام کاوه، او موجود حالت(سناټوسکو) یې نشو زغملی. مارکس نه یواځې د اقتصاد او عدالت کولې کوپړی وه، بلکې د ټولنپوهنې(سوسیالوجي) یو مهم موسس شخصیت هم و. یو څوک چې ټپي شي یا کلک درد ولري، درد ارامو نکي مادي (اپین/ترياک) ته اړ کېږي. کارل مارکس لیکي چې: «دین د مظلومو خلکو اسوبلی دی، د بې رحمۍ نړۍ زړه دی، او د بې رحمۍ شرایطو روح. دا د خلکو اپین دی.»

۲۵ کلن کارل مارکس (۱۸۱۸ تر ۱۸۸۳) د جورج و. هېگل (۱۷۷۰ تر ۱۸۳۱م) په حقوقي فلسفه نیوکه کړې وه(ننتوڅ ۱۸۴۳): «وروسته له دې چې د واقعیت هغه بله نړۍ ورکه شوې وي، دا هم د تاریخ وظیفه ده چې د دې نړۍ واقعیت تثبیت کړي.» «له یوې خوا دیني فلاکت د واقعي فلاکت اظهار دی او له بلې خوا د واقعي فلاکت په ضد اعتراض دی. دین د تنگ شوي کلتور اسوبلی دی، د بې رحمۍ نړۍ احساس دی لکه څنگه چې د بې روحه حالت روح دی. هغه [دین] د ولس اپین دی. د ولس د تخلي بخت په څېر د دین پای د هغه د رښتوني بخت غوښتنه ده. دا غوښتنه چې د خپل حالت تخيل پرېږدي، هغه غوښتنه ده چې یو داسې حالت پرېږدي چې تخيل ته اړتیا لري. دغه شان په دین نیوکه اصلا د زاری او ژړا نیوکه ده چې عظمت یې پخپله دین دی... دین یو تش/خيالي لمر دی چې په انسان تر هغه مهاله راتاوېږي چې هغه په خپله په ځان نه راتاوېږي.»

۲۵ کلن کارل مارکس په ۱۸۴۳م کې د هېگل په حقوقي فلسفه نیوکه کړې وه: «وروسته له دې چې د حقیقت هغه بله نړۍ ورکه شوې وي، دا هم د تاریخ وظیفه ده چې د دې نړۍ حقیقت خوندي کړي.» مارکس وايي چې: «له یوې خوا دیني فلاکت د واقعي فلاکت اظهار دی او له بلې خوا د واقعي فلاکت په ضد اعتراض دی. دین د تنگ شوي کلتور اسوبلی دی، د بې رحمۍ نړۍ احساس دی لکه څنگه چې د بې روحه حالت روح دی. هغه [دین] د ولس اپین دی. د ولس د تخلي بخت په څېر د دین پای د هغه د واقعي بخت غوښتنه ده. دا غوښتنه چې د خپل حالت تخيل پرېږدي، هغه غوښتنه ده چې یو حالت پرېږدي کوم چې تخيل ته اړتیا لري. دغه شان په دین نیوکه اصلا د زاری او ژړا نیوکه ده چې عظمت یې پخپله دین دی... دین یو خیالي لمر دی چې په انسان تر هغه وخته راچاپېر وي چې هغه [انسان] پخپله په ځان نه راتاوېږي.»

Karl Marx, Zur Kritik der Hegelschen Rechtsphilosophie. Eileitung, 1843

“Es ist also die Aufgabe der Geschichte, nachdem das Jenseits der Wahrheit verschwunden ist, die Wahrheit des Diesseits zu etablieren.” “Das religioese Eleind ist in einem der Ausdrueck des wirklichen Elendes und in eimen die Protestation gegen das wirkliche Elend. Die Religion ist der Seufzer der bedraengten Kultur, das Gemuet einer herzlosen Welt, wie sie der Geist geistloser Zutstaende ist. Sie ist das Opium des Volkes. Die Aufhebung der Religion als des illusorischen Gluecks des Vokes ist die Forderung seines wirklichen Gluecks. Die Forderung, die Illusion ueber seinen Zustand aufzugeben, ist die Forderung, einen Zustand aufzugeben, der der Illusion bedarf. Die Kritik der Religion ist also im Keim die Kritik des Jammertales, dessen Heiligenschein die Religion ist... Die Religion ist nur die illusorische Sonne, die sich um den Menschen bewegt, solange er sich nicht um sich selbst bewegt.

داسې برېښي چې کارل مارکس د دین غلیم(دینمن) نه و. که دین مارکس ته کلک غلیم وای، نو هغه به ډېر وخت د دین په ضد مبارزه کړې وای! خو لکه چې وینو، مارکس کلک پام اقتصادي، ټولنیز او سیاسي جوړښت ته کړی و،

خکه چې د هغه په آند يې خلک د ظلم لاندې نيولي وو! ولولئ: اوستين کلين، دين د خلکو د اپين په خپر (۲۰ جون ۲۰۱۷).

هرڅومره چې انسان د بالغ او روڼ-فکره بشریت پراو ته جگېږي، امکان لري چې د دين مقام نوکي ټکنی شي؟ خو دا چې دين د مظلومو او بي وزلو انسانانو په ملاتړکې ودرېږي . په برتانوي هيند کې ديويند مدرسه د سپاهيانو له پاڅون(۱۸۵۷تر۱۸۵۸) نه تقريبا لس کالونه وروسته په ۱۸۶۷ز کې جوړه شوې وه. عبدالرحيم پوپلزي(دراني پښتون ۱۸۹۰تر۱۹۴۴) چې له ديويند نه فارغ شوی و، او بری ليک يې د شيخ الهيند نه په حديثو کې لاسته راوړي و، پېښور ته په ۱۹۱۲ز کې راستون شو. پوپلزي د مارکسيزم د مفکورې د اغيز لاندې راغلی و او په خپل ټول ژوند کې د «مارکسيست مولانا» په نوم يادېده. عبدالرحيم پوپلزي خپله امپرياليستي-ضد مفکوره له مولانا عبدالله سيندي(۱۸۷۲ تر ۱۹۴۴ز) او مولانا حسين احمد مداني (۱۸۷۹تر ۱۹۵۷) نه زده کړې وه.

Celebrities of NWFP Peshawar: Pakistan Study Centre. University of Peshawar. 2005

د ديويند د مشهورې ديني مدرسې نامتو مسلمان فارغانو د مارکسيزم/کمونييزم سره جوړجاړی لاره، خکه چې دغه مفکوره د استعمار او استثمار سره په ټکر کې وه او د خپلواکي سمسکي (مساوات طلبې) ټولني په رامینځته کولو راچاپېره وه. مارکسيست مولانا عبدالرحيم پوپلزي په ۱۹۳۰ز کې، په پښورکې د قصه خواني بازار په پاڅون کې ونيول شو او د انگرېزانو له خوا ټول ټال نږدې نهه کالونه زنداني شوی و.

لکه په لر افغانستان کې چې د باچاخان فخرافغان بي تاوه پاڅون (دعدم تشدد مبارزه) راووتله، په لاتين امريکا کې «آزادوونکي الهيات» (ليبريشن تيالوجي) د کاتولیک عيسويانو له خوا راووتل او د امريکې په کاتولیکانو يې هم اغيزو کړ. د پيرو رومن کاتولیک مولوي گوستافو گوتېرېز د (آزادوونکو الهياتو) مخکښ شو. هغه په دې پسې ملا وتړله چې په نړۍ کې ولسونه له بېوسۍ او ظلم نه راوباسي. باچاخان فخرافغان هم د «خدایي خدمتگار» خوځښت راووبست چې په بي تاوه پاڅون (عدم تشدد) چلېده او ناپوهۍ ته يې د پوهې مورچل نيولی و. لاندې به دواړه عدالت او مساوات غوښتونکي خوځښتونه وڅېرم

نور بيا

ډاکتر رحمت ربي خيړک يار

Dr. rer. pol. Rahmat Rabi Zirakyar, California, USA
zirakyar1234@yahoo.com

نېټه: ۱۶ سپتمبر ۲۰۱۸ / ۲۵ وری ۱۳۹۷ / ۵ محرم ۱۴۴۰

د پاڼو شمېره: له ۵ تر ۵

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راوبولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de
يادونه: دليکنې د ليکنيزې بني پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليولو مخکې په خيړ و لولئ